

„A gazda szeme érleli a vetést” Indul a felszabadulási verseny a Beszáló-aknán

A Beszáló-akna évi tervét, mint jelentettük, határidő előtt befejezte. Meg volt az erkölcsi joga ahhoz, hogy első között csatlakozzon a Rákosi Művek felszabadulási versenyfelhívásához. A bányában gondos előkészületeket tesznek, a verseny feltételeinek teljesítéséhez, a terv végrehajtásához. A bánya január havi terve magasabb, mint a december havi volt, ennek ellenére vállalták, hogy ezt túlteljesítik.

A Beszáló-akna 307-es csapatánál vagyunk, Dublinsky András a csapatvezető, az SZ-153-as szovjet rakodógéppel dolgozik, a mellette lévő munkahelyen Simon József vájár fejtja a szemet. Mind a kettőn panaszkodnak az üreścille ellátásra, mert, amint mondják, a tervet így csak „szűken” tudják teljesíteni. Igazságszerűbb üreścille elosztást kérnek. A 303-as csapatot dolgozó Bartos Béla sztahanovista vájár, már jobban meg van elégedve az üreścille ellátással, de azért javasolja a kiscsapatok jobb üreścille ellátását. Az anyagellátással mindhárom csapat megvan elégedve, fa, sín, szolgáltatás kifogástalan és a levegőjük is jó. Igaza volt Bese elvtársnak, a szénbányászati igazgatóság vezetőjének, amikor bányásznapkor azt mondta: „ha nincs a bányászok panaszja, jó kedvvel végzi a munkáját.” A Beszáló-aknán napról-napra kevesebb a panasz, javul a munkához való viszony.

A 300-as fronton hasonló a helyzet, Horváth József elvtársról kérdezzük, hogyan mentek délelőtli munkában. Elmondja, hogy a felső szárny az első fogásból indult, reggel 8-kor. A kaparó egész munkázaton át zavartalanul ment, az első fülkét mindenki zavartalanul kivette, bebiztosította és a második fülkét is megkezdte. Szerszámellátási panaszok nincs, sőt a sokat hiányolt vasfelhúzó racani is megvan. Az alsó szárny 9 órakor megállt szerezni, ennek ellenére a front ezen a munkázaton 546 csillót termelt Fischer elvtárs, a bánya jelenlévő vezetője örömmel dicséri meg a front dolgozóit.

Sokat tartózkodik lent Fischer elvtárs a bányában, most is itt van a fronton, ellenőrzi a munkavégzést, és a munkahelyi váltást. Azt tartja: „a gazda szeme érleli a vetést”. A bányászok meg is becsülik az ilyen műszaki vezetőt, aki törődik a gondjaikkal, sokat tartózkodik a bányában, ragaszkodik hozzá.

Munkahelyi váltás van, a második szak dolgozó még nem adták át teljesen a munkát. Szöllősi János frontmesternek a következő harmad vezetőjének, de a friss szak dolgozó Rosta István és Demek Tibor vájárak már a közép-ső kaparószalag végtagját röví-

dítik. Azon fáradoznak, hogy mire megkezdődik a műszakuk, ezzel már ne legyen munka. A munkahelyi váltás, a javuló munkafegyelem teremti meg a Beszáló-akna eredményeit, ennek köszönhetik, hogy élüzem lettek, hogy az éves tervet befejezték, hogy ott van az ország legjobb nagyfrontja, az ország legjobb DISZ frontja. Ehhez hozzájárul még a jó műszaki vezetés, a munka megszervezése.

A szervezés nemcsak a bányászok között jó, hanem az iparosoknál is, amíg a bányászok váltanak, addig a fűreszkében a lakatosok kötélfonást végeznek, hogy az elvékonyodott kótól ne hogy műszak alatt szakadjon el és éppen műszak alatt álljon a termelés. Az iparosok segítségével, jó munkája, a bányászokkal való együttműködés az üzem tervteljesítését segíti elő.

Sok jót írunk a Beszáló-aknáról, hiszen ezt mutatják az eredmények is, azonban van egy-két tennivaló, aminek elvégzésével

még jobban emelni lehet a termelést és főleg biztonságosabbá tenni.

A 300-as front felső légvágata eléggé megvan törve, még mielőtt baleset származna belőle, biztosítani kell, meg kell előzni azt az eshetőséget, hogy egy szakadás megzavarja a front levegőjét. A kis csapatoknak feltétlenül több üres csillót kellene juttatni és olyan segítséget adni, hogy a munkahelyekről ne tünjenek el a szerszámok, vagyis a szerszámellátást úgy biztosítani, hogy senki ne szoruljon rá szerszámlopásra, persze itt nevelő munkára is szükség van.

A holnapi naptól kezdve a Beszáló-akna felszabadulási versenyben áll. Biztosak vagyunk benne, hogy a felszabadulási verseny során a Beszáló-akna dícsősége növekszik és ismét megtartja az élüzem címet, még több kiváló dolgozó kerül ki az aknából, több szemet termel terven felül, mint az 1954-es évben.

Sok szerencsét hozzá Beszáló-aknai elvtársak.

Szerkesztőség válaszol

Mátyás György, Cser-bányai dolgozó levelére válaszoljuk, hogy levelét most kaptuk meg, kivizsgálni még nem volt időnk. Beszélünk a Cser-bánya vezetőjével, az eredményről Mátyás elvtársat értesítjük.

Galambos Ferenc és **Farkas Márton** dolgozóinknak üzenjük, hogy a női és a férfi fürdő álla-

potáról a Munkásellátási Osztály vezetővel beszélünk és ígéretet tették a hibák kijavítására.

Farkas Lajos elvtárs, az ösküi dolgozók részére nagyobb autóbuzst kért. Végül László gépkocsielőadó ígéretet tett, hogy a lehetőséghez képest az ösküi bányászok részére nagyobb buszt küldenek.

Mi újság a Cser-bánya külszínén?

A Cser-bánya dolgozói ebben a hónapban ismét jól termeltek. Ebből a munkából derekasan kivették a részüket a külszíni dolgozók is, annak ellenére, hogy igen sok akadály hárul a munkájuk zavaralan elvégzése elé.

Id. Kajdi Gusztáv külszíni munkavezetővel járjuk végig a Cser-bánya földfeletti munkahelyeit. Először a fetelepen látjuk, hogy az az egy körfűrés, ami itt dolgozik, nem győzi el a bányát, szükség volna megegyre. A védőétel tárolására nincs hely, szükség lenne egy raktárra, ahol meg lehet menteni az időjárás viszonyosságaitól az étel félélt.

Az új öltözőben simítják a kőművesek a falat, festők rozsdamentesítik a csigatartóvasakat. **Somogyi István** vízvezeték szerelő a vízvezetéseket szereli. A fürdő már készen várja a dolgozókat.

A kovás műnyelben **Bostai András** művezető, panaszkodik a dolgozók, hogy az anyagot és szerszámot nem kapták időben, ezért a határidős munkákat nem tudták elvégezni, a hegesztők gázhiányra panaszkodnak.

Az osztályon ki vannak törve az ablakok, itt is nagy huzatban állnak a dolgozók. Segíteni kellene ezen. Pedig a dolgozók ennek ellenére is becsülettel ellátják munkájukat, nem hiányoznak, a munkafegyelmet mindenféle formában betartják. Javasolnánk, hogy adjanak a cseri osztályzó dolgozóknak is melegsapkát és kezttyűt, mert a hideg időben a külszínen dolgozókat ez megilleti.

Kajdi elvtárs javasolja, hogy azt az istállót, ami a bánya külszínén van, s amit hat órai munkával rendbe hoztunk, két pár ló részére javítsák meg, mert esetleg havas időben elakadhat a vagonvontatás, akkor nem kellene megvárni, míg a bentit telepről kibeküti két ló, az ottani istálló felépítésével megoldódna ez a kérdés, a két lovat meg tudnák más munkára is használni.

Igen sok probléma az anyagraktár munkáján múlik, bízunk benne, hogy az anyagok a cikk előlvasása után segítségére lesznek a cseri külszíni dolgozóknak, láncok, szerszámok, különböző anyagok beszerzésével.

Vessük össze

GONDOSKODÁS A DOLGOZÓK EGÉSZSÉGÉRŐL A tőkés országokban A Szovjetunóban

A burzsoá államokban egészen elenyésző a népbetegségek elleni védekezés és ezt is túlnyomórészt emberbaráti szervezetek folytatják. Maga a tőkés rendszer zárja ki a betegséggel megelőző intézkedések állami jellegét. Morgan és Mendel követőinek reakciós, áltudományos elmélete szerint bizonyos betegségek az elnyomott osztályok és népek veleszületeti betegségei. A valóságban a tőkés országokban tapasztalható hatalmas megbetegedési arányszám például a tüdőmegbetegedések hatalmas arányszámának oka a nyomor és az éhség, a dolgozók embertelen kihasználása a faji megkülönböztetés. Nem véletlen, hogy a tüdőmegbetegedések száma New-York, London, Párizs és a többi nyugati nagyváros munkásnegyedeiben hét, nyolcszorosa, mint a városok gazdag negyedeiben. Nem véletlen az sem, hogy a tudóhaj okozta halálozások száma az Egyesült Államok négyre felkötött hat-nyolcszorosa, mint a fehér lakosság körében.

A szovjet kormány 1954-ben több mint 24 milliárd rubelt utalt ki egészségvédelmi célokra. A Szovjetunióban megteremtették az egészségvédelem tökéletes rendszerét és biztosították, hogy a díjazott orvosi segítség mindenki számára hozzáférhető legyen. A szovjet emberek anyagi és kulturális életszínvonalának szakadatlan emelkedése, munkakörülményeik egészségesebbé válása, a kifogástalan gyógykezelés, a köztisztaság, a lakásépítés fellendülése stb. mind azt eredményezte, hogy a Szovjetunióban rendszeresen csökken a megbetegedések száma. A tüdőmegbetegedésekből eredő halálozások száma a Szovjetunióban csupán a legutóbbi években a negyedére csökkent. A trahoma, az egyik jellegzetes népbetegség, a cári Oroszországban erősen elterjedt. A szovjet hatalomnak a trahomás megbetegedéseket sikerült majdnem teljes mértékben megszüntetni.

Sztanke József 166 százalékos tervteljesítéssel tiltakozik Nyugat-Németország felfegyverzése ellen

A Beszáló-akna DISZ-frontjának harmadik harmada megkapta az „ország legjobb frontbrigádja” címet. Ebben a brigádban dolgozik Sztanke József vájár, a front egyik legjobb dolgozója.

Éz év tavaszán szerelt le a katonaságtól Sztanke elvtárs, de bevonulása előtt is itt dolgozott a bányában. 1952 nyarán lett vájár, utána katoná lett de a szíve viszhahúzta a bányához.

Sztanke elvtárs nős, van egy kisfia. A 24 éves fiatal vájár figyelemmel kíséri a politikai helyzetet és aggodalommal látja, hogy az imperialista hatalmak fel akarják Nyugat-Németországot fegyverezni.

Még fiatal ember Sztanke József, nem nagyon emlékszik a háború borzalmaira, de félti családját attól, amit Nyugat-Németország felfegyverzése jelentene, harcol is ellene. Ez a harc jó eredménye a termelés frontján, a béke alkotómunka frontján mutatkozik meg. Sztanke elvtárs a békét véd, amikor 166 százalékos havi átlagot

termel. Az általa kitermelt szénnel több és jobb árut készítenek a gyárak, jobban ellátják a dolgozókat, erősítik a béke frontját, amikor hiánytalanul résztvesz a munkában, új bányászt nevel, akkor hallhatóan, érezhetően tiltakozik a béke elleni merénnyel ellen.

Sztanke József vájár a munkahelyén a békéért harcol.

Mit akar tenni a MÁVAUT a hibák megszüntetésére?

Tűrhetetlen az az állapot, ami a MÁVAUT körül van. Várpalota utazó közönsége életét majd mindennap megkeseríti a felületes, lélek nélkül végzett munkájukkal.

Kicsiny dolgoknak látszó esetek is igen rossz hatást és vélemény váltanak ki az utazó közönség szízeitől. Elmondja az egyik inotai dolgozó, hogy igen nagy örömmel fogadtuk a város szívében felállított melegedőt, azonban ezt csak pár napig vettük igénybe, ahogyan ezt a kivülálló tömeg is mutatja. Miért, talán ez nem kedvező a jelenlegi esős napokban, de nagyon is jó volna, csak az emberek nem mernek beálni, mert a busz itt hagyja őket, sem a kalauz, sem a szolgálatban lévő személy nem vesz magának annyi fáradságot, hogy beszállna a busz indulásakor.

A város első kerületében hivatalosan öt megállóhely van, azonban ezeknél a megállóknál a busz csak akkor áll meg, ha ezt a kocsiszemélyzet jóvá látja. Csak a sok közül egy példán keresztül szeretném megmutatni. Mindjárt itt vetném fel, hogy a jegykezelés hogyan megy a buszban. December 25-én a Rákosi-telep megállóban felültünk a buszra, Smarczné volt a jegykezelő a buszon, eljöttünk a Birocki megállóig, majd a központi megállóig, senkitől még nem kérte a jegyet, mi eléggé hátul kaptunk helyet. A központi megállóban a kiindulásakor felszállt a buszra egy ellenőr, a kalauz ekkor kezdett hoz-

zá a jegyek kiadásához. Mi kértük, hogy a temető megállóban szeretnénk leszállni, mi időben felálltunk, hogy legyen időnk a jegyet megváltani. Az ellenőr ránk szólt, hogy még nincs megálló, üljünk le. Nem sokára látjuk, hogy elkerüli a temető megállóit. Erre mi szóltunk, hogy szeretnénk leszállni, nem állt meg. Erre elkezdtek hangosan kiabálni, hogy ne vigyen ki Inotára, mire a busz lelassított és mi a kicsit meg mozgó buszról úgy tudtuk lelépni. Mikor már kb. 100 métert eljöttünk, a busz teljesen leállt és az ellenőr utánunk futott. Magából kikelve ordított. Először még azt hittük, hogy valamilyen buszban felejtettünk, de mikor észrevettem, meg akkor is a kezemből szorongatott pénzt és tisztán érttem az ellenőr kiabálását, akkor jöttem rá, hogy még nem váltottunk jegyet. Az ellenőr kiabálta: miért nem mentünk mindjárt a felszálláskor a kalauzhoz jegyet váltani. A meglepetéseműl csak annyit tudtam mondani, ezt a szabályt még nem ismerjük, ezzel még nem is találkoztam.

Sorolhatnánk még ezeket a példákat tovább. Még annyit, hogy nekünk ilyen ellenőrökre szükségünk nincs, kinek a jelenlétében ilyen dolgok megtörténhetnek. Igen jó lenne, ha előadásokat tartanának és egyénileg foglalkoznának a MÁVAUT dolgozókkal.

Lucza Ferencné.

...arra, hogy a „Tükörnél” nincs megállapítva a felelősség kérdése. Az elmúlt hét egyik napján megjelent a Vegyes Vállalat híradója, melyben karácsonyi üdvözlöt küld a dolgozóknak és a háttérben egy kimondottan helytelen, izléstelen rajz volt egy műszaki vezető káderünkkel kapcsolatban, kinek a nevét nem írjuk le, nem akarjuk ezt az amugy is helytelen „nyilvánosságot” fokozni. A helyzet az, hogy a Tükörben nem első ízben van olyan rajz, amiért később jogos felszólalások vannak. Ez azért van, mert nincs a Tükörnek felelőse, vagyis egy olyan személy, aki elbírálja, hogy mi kerülhet be, a Tükör által ki-

adott rajzok sorába és a rajzokért és közleményekért felelősséget is vállal. Tény az, hogy egy-egy ilyen vállalati híradót az illető igazgató, vagy főmérnökök tudtával adnak le a Tükör szerkesztőségbe. De éppen ezért, hogy elkerüljük az elmúlt heti kellemetlenséget, javasolom a tröszt igazgatója felé, nevezzen ki egy olyan józan ítélőképességű elvtársat a Tükör felelősévé, aki meghatározhatja, hogy milyen rajzok, feliratok kerülhetnek be a Tükörbe, melyek azok, amik nem vezetnek egyes dolgozók lebecsüléséhez a fiaik és műszaki dolgozók közötti viszony romlásához.